

РЕШЕНИЕ

№ 5803

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7298** по описа за **2011** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208–228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], срещу решение от 17.06.2011г. по НАХД № 12343/2010г. на СРС, НО, 114 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 36 - ОБ/26.08.2010г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място], с което на дружеството, на основание чл. 47, ал. 3 от Закона за счетоводството (ЗСч), е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. за нарушение на чл.40, ал.1,т.1 от същия закон.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на решението на първоинстанционния съд – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според касатора вмененото му нарушение не е извършено, тъй като на 30.06. 2010 г. е подадено заявление за публикуване на Годишния финансов отчет (ГФО) за 2008 г., т. е., преди издаване на обжалваното НП. В съдебното заседание по делото касаторът чрез юрк. М. поддържа жалбата.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира, че атакуваното решение е законосъобразно, в това число правилно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното.

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд след анализ на събраните по делото доказателства правилно е установил фактическата обстановка, която не се оспорва от страните. Приел е за установено, че с писмо вх. № 12-00-388/ 21.05.2010г. в НАП е получена справка от Агенцията по вписванията относно търговците, които през 2009г. не са подали заявление за публикуване в Търговския регистър на ГФО за 2008г. На 29.06.2010г. след извършена проверка било констатирано от органите по приходите, че дружеството [фирма], [населено място], което фигурирало в справката, действително до 30.06.2009г. не било публикувало ГФО за 2008г. в Търговския регистър. Бил съставен АУАН № 36-ОБ от 29.06.2010г., въз основа на който е издадено процесното НП, с което за нарушение на чл.40, ал.1, т.1 от ЗСч на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, при спазване на формата и наличие на всички необходими реквизити, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По съществото на спора съдът заключава, че по делото по безспорен начин е установено, че към 30.06.2009г. от дружеството жалбоподател не е подадено заявление и не е публикуван ГФО за 2008г., поради което правилно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Настоящият касационен състав намира, че решението е валидно и допустимо. Неоснователно е възражението на касатора, че липсва нарушение, поради подаване на заявление за публикуване на ГФО за 2007, 2008 и 2009 г. на 30.06.2010 г. - преди постановяване на НП. Нарушението на чл.40, ал.1, т.1 от ЗСч е формално, поради което се смята за извършено със самото осъществяване на изпълнителното деяние, без да е необходимо да са настъпили някакви вредни последици. В този смисъл обществените отношения се приемат за засегнати със самото непубликуване в срок на ГФО за съответната година, без да се изследва, настъпили ли са за някого вреди от това, или не. Наред с това, своевременното провеждане на събрание на съдружниците за приемане на отчета, който да бъде публикуван в законоустановения срок, е организационен въпрос и бездействието на съдружниците да проведат такова събрание не представлява обстоятелство, годно да освободи дружеството от обективната му отговорност за процесното изпълнение. Ето защо подаването на заявление, извън определените от закона срокове е ирелевантно за случая.

По отношение размера на санкцията обаче са налице основания за прилагането на чл. 3, ал.2 ат ЗАНН. Преди влизане на наказателното постановление в сила е налице промяна в приложимата санкционна норма. Съгласно чл.47, ал.3 от ЗСч, в редакцията ѝ от ДВ бр. 34/2011г. в сила от 03.05.2011г., за неизпълнение на задълженията по чл.40 от ЗСч за юридическите лица се предвижда имуществена санкция от 500лв. до 3000лв. С атакуваното НП на „Е.“ - ООД, [населено място] е наложена имуществена санкция в предвидения в закона минимум според редакцията, действала към момента на извършването на нарушението. На основание чл.3, ал.2 от ЗАНН касационната

инстанция следва да отмени първоинстанционното решение и да намали размера на наложената имуществена санкция от 2000лв. на 500лв.

Водим от горното и на основание чл.222, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 17.06.2011г. по НАХД № 12343/2010г. на СРС, НО, 114 състав и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 36 - ОБ/26.08.2010г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място], с което на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000лв. на основание чл.47, ал.3 от Закона за счетоводството за нарушение на чл.40, ал.1, т.1 от същия закон, като НАМАЛЯВА размера на наложената имуществена санкция на 500 (петстотин) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.